

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració Impremta Mercantil

SUMARI:

Obra renovadora (J. Maurí)
Fets de la Quinzena
Noticiari a la F. J. C.
Xemeneies sense fum (M. Mallol C.)
L'enterrament del grill (E. Ros)
Pobra cultura (R. Aguirre)
La tia (A.)
Anecdolari d'actualitat
Esports

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15 PUBLICACIÓ BI-MENSUAL Subscripció: Un any, 6 pts.
Administració: Impremta Mercantil Any 2 La Garriga, 26 agost 1934 Núm. 39 Número solt, 20 cèntims

En motiu de la festa avantguardista

Obra renovadora

Fa tres anys que ací a La Garriga va fent la seva via una societat, motejada i mirada amb menyspreu per quatre perdonavides ignorants; deixada de banda o potser oblidada per uns altres, i ignorada en la seva actuació més essencial per la majoria dels garriguencs: em refereixo al Grup de La Garriga de la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Potser seria aquesta una ocasió propícia per a fer un balanç de la seva actuació constant i fructífera. Trobaríem mil motius de joia per tots els qui d'una manera o altra han contribuït a donar vida a aquesta entitat, mes ara sols vull fixar-me en una de les seves activitats:

Fa tres anys que setmanalment, cada dilluns, de 9 a 10 del vespre, uns fejecistes, no molts (que els millors sempre son pocs) venen reunint-se en «cercles d'estudi». En ells hi hem vist coses admirables. Jo us puc parlar d'aquells joves agricultors que després d'una feixuga jornada de treball compareixen a la Biblioteca Parroquial per a pendre part al cercle d'estudi; o d'aquells obrers fusters, correigers, lampistes que venen a fer públicament el comentari de l'evangeli; o d'aquells joves que en lloc de perdre el temps pels bancs dels carrers o taules dels cafés compareixen a estudiar la missa.

Per primera vegada al nostre poble s'hi ha estudiat col·lectivament la doctrina social de l'Església. Per primera vegada s'ha pogut veure espontàniament units 40 ó 50 joves i altres tants infants cantant «en nom de Déu».

I cal que tothom sàpiga que aquest treball va englobat en una organització general que esten les seves branques per tot Catalunya, que enrola en el seu si 10.000 socis, i que té per garantia de continuïtat aquella institució tant útil (als pares i els infants) i alhora tant simpàtica que

s'anomena: l'Avantguardisme de la F. J. C. En ell s'apleguen els infants fins als 15 anys, i en ell es preparen per a ésser el dia de demà els millors fejecistes.

Quan un hom contempla aquesta vasta i complicada organització jeràrquica, calcada sobre les millors de l'estranger però adaptada admirablement a la manera d'ésser de Catalunya; quan un veu d'aprop la seva vida única en mig del desgavell que entristeix i neguiteja al nostre poble, quan un veu que ella sola cerca una formació integral pels seus joves i alia en consorci admirable la pràctica de l'esport, l'honest esplai, l'adquisició d'una cultura social, cívica i literària i la vida serena de cara a Déu; Aleshores ha d'exclamar «el demà es seu» car ells seran els qui mes valdran, ells seran els qui s'imposaran en la nostra democràcia; ells seran els qui «aixecaran el tò de la vida col·lectiva»: foragitant aquell tipus de polític que, orfe de moral, mira únicament el profit personal; creant el tipus de patró cristià que cerca ans que tot la justícia social; fent desaparèixer de mans d'obriers la bomba destructora i l'Star mortífera; plasmant homes de caràcter, de conviccions arrelades, de vida decidida noble al servei d'un ideal.

Ja no seran els «llanuts» la gent d'església si no els que estant en front d'ella que no s'hauran format, com els fejecistes lluny del baf pestilent i tràgic de la prostitució, i enfora de la boira grisa de la indiferència, de l'apatia del «tantsemendonisme». De veritat ells sols son dignes de cantar amb veu potent i forta:

«res ens detura ni ens espanta
hem vist la Pàtria ressorgir
i serà invicta i serà santa!»

J. MAURI

Fets de la quízena

POLITQUES. De la Festa Major ençà que dominava al nostre poble la calma política més absoluta, mes ara han ocorregut dos fets que be val la pena de resenyar-los.

L'un es l'anada a Sant Hilari Sacalm d'un nucli de militants d'esquerra amb l'objecte d'admirar al polític espanyol Manuel Azaña. Ja sabem però que el fet no te res d'original car son a l'ordre del dia els desplaçaments en honor de l'ex-president del Consell de Ministres.

De l'altre extrem hem d'assenyalar que un "requeté" de Barcelona després d'haver acampat a Samalús, desfilà uniformat pels carrers de La Garriga, fins arribar al "Círculo Tradicionalista" on foren rebuts pels elements locals d'aquest partit.

COLONIES ESCOLARS. Ha arribat al nostre poble el segon torn de la colònia escolar organitzada pel Comité Diocesà de l'Escola Catòlica de Barcelona.

Diumenge passat les nenes que la componen obsequiaren als dirigents i protectors amb una vetllada literaria-musical de la qual tothom sortí ben complagut.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

DE SANT VICENTS DELS HORTS. Diumenge passat visità el nostre poble un gran nombre de feligresos d'aquella població, d'on es vicari el nostre compatrici Mn. Josep Cucurull.

Arribaren ja al matí amb l'objecte de passar un dia del camp i alhora poder visitar la població. A la tarda actuaren al Patronat Parroquial, que resultà insuficient per a enquibir els assistents. Foren molt aplaudits així els ballets populars com la representació teatral a càrrec de les noies.

TEMPORAL. Dimarts passat a les 2 de la tarda caigué una pluja torrencial damunt la nostra població. Sortosament no hem de lamentar-nos com altres pobles per danys soferts en aquesta ocasió.

Noticiari de la F. J. C. de La Garriga

FESTA AVANTGUARDISTA. No serà de més algun comentari sobre la vital jornada Federativa que tingué lloc el diumenge dia 12.

Els actes començaren al matí amb una Missa de Comunió, després de la qual es procedí a la benedicció de la bandera i banderó que foren apadrinats per la Sreta. Clara Salvador i Sr. Félix Gallardo; germanans Mercé i Rafel Wynn, respectivament.

Es continuà en el Patronat amb un esmorzar de germanor, regalat a tota la quitxalla avantguardista. A continuació i "a cuenta i riesgo" dels xicots, carreres de sacs, trenca-ment de l'olla, deu a la paella, quinze a la palangana, xocolata "al por mayor", etc., etc.

A dos quarts de dotze continuació del programa a la Biblioteca Parroquial. El noi Josep M. Valls amb escullides paraules feu entrega de son càrrec de president, per acollir-se a les files de la secció major, i acabà amb un adéu

d'avantguardista a tots els seus companys. Mn. Josep Turc, consiliari dels avantguardistes, es mostrà satisfet de la tasca portada a cap fins al moment, creient oportuníssim l'empar del noi dins de la F. J. C. Tot seguit es prengué promesa als dinou aspirants a avantguardistes, que mostraven la més gran satisfacció.

El secretari del Grup, Josep Maurí, es complagué en rebre als nous fejecistes, alegant-se de poder veure la continuïtat de l'obra en que ell ha posat tots els seus esforços; posà de relleu el brillant fruit de la Federació dintre la localitat i per tot arreu, acabant per desgranar el valor moral de l'esplendorós moviment fejecista. Fou llargament ovacionat.

Desseguida es procedí solemnement al traspàs de varis avantguardistes a la Federació.

En aquesta festa concorregueren molts fejecistes i avantguardistes forans, amb un equip dels quals es disputà un partit de futbol i basquet. Sobre l'últim hi ha que dir que fou el primer partit jugat en aquesta població i que pel que es veu ofereix molts bons auguris.

Sens dubte, la part més brillant de la festa, foren els Parlaments que amb vertader èxit es pronunciaren al Patronat Parroquial.

Després de l'acte hi hagué una audició de sardanes.

REVISIO COMARCAL. Es celebrà el diumenge passat a la ciutat de Granollers, amb assistència de tots els grups de la contrada.

De La Garriga hi assistiren tretze fejecistes.

Durant el recés del matí predicà Mn. Josep Cunill. A la totalitat dels forans se'ls hi serví el dinar en el mateix Centre Catòlic de Sant Josep, on se celebraren tots els actes. Durant la tarda i sota la presidència del Dr. Tarrés, es verificà la dita revisió.

UN NOU GRUP. A Figaró després d'haver-hi fet tres cercles d'estudis i donat a conèixer l'ideal de la Federació, els nostres dirigents hi han deixat un grup fermament constituït.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

REUNIO MENSUAL. Queda anunciada per avui diumenge. Hi ha en programa: "Parlament" per M. Mallol, "Cursets de català i francès", Borsa de Treball, Sorteig de dos passatges per a Mallorca, etc.

SPORT. La secció esportiva prepara un extraordinari partit de futbol.

EXCURSIO A MALLORCA. Com homenatge de la F. J. C. de C. al Beat Ramon Llull. Sortida el dia 10 de setembre, i arribada el 14. Solemnes actes, visita a Manacor, Porto Cristo, Coves del Drac, etc., etc.

Viatges i estada completa, al preu únic de 75 ptes. També poden inscriure's els particulars.

Son ja diversos els fejecistes inscrits.

Llegiu en el proper número **LES ENQUESTES D'«EL CONGOST»**

sobre fets i coses interessants de LA GARRIGA

Xemeneies sense fum

per M. MALLOL C.

Es de molt temps ençà reconegut que el fum es perjudicial per a la vida dels homes, doncs obliga a respirar aire carregat de pols i matèries dolentes per a la oxigenació de la sang. Els metges normands en el segle XVI ja havien donat el fum com a perjudicial per a la respiració.

Al començament d'aquest any l'Estat francès ha tret unes lleis privant la sortida de fums de les xemeneies dels edificis industrials. Es per això que les fàbriques es veuen obligades a portar a cap unes despesses encaminades a aquesta supressió de fums.

Per comprendre millor la qüestió definirem primerament els fums.

Els fums són una barreja de gasos i vapors que arrastren matèries sòlides i líquides.

ORIGEN D'AQUESTS GASOS I MATERIES.

Gasos cremats que resulten de la combinació dels elements del carbó amb l'oxigen de l'aire, a més el nitrògen que es barreja íntimament amb aquests, doncs no te cap mena de funció a la combustió.

Ara bé; per cremar totalment un carbó es necessiten poc mes o menys 10 kg. d'aire per kilo de carbó.

Quan hi ha manca d'aire el carbó treu unes gotes que són de quitrà que en comptes de cremar-se donen escalfor, es descomposen donant vapor d'aigua, òxid de carbó i molt sovint el mateix carbó en forma de pols. Aquestes partícules de carbó, són les que ens fan veure i resultar més el carbó, amb el to negre que li donen.

Aquestes partícules de carbó són de mides molt petites les més grosses mideixen 0,100 mil·límetres i altres més petites que arriben a midir 0,035 mil·límetres. Suposant que aquest fum surti per una xemeneia de 100 metres d'alsada, bufant al cim de la mateixa un vent de 3 metres de velocitat per segon, al cap de tres minuts les de 0,1 m. m. de diàmetre són projectades a 500 metres de la base de la mateixa i les de 0,035 minuts arriben a 3 km. de distància. Es veu doncs que es necessari eliminar aquesta pols de carbó.

Amb aquest primer inconvenient s'hi pot lluitar fàcilment doncs amb un excés d'aire es cremen totes les matèries que constitueixen els quitrans del carbó i no donen aquesta pols de carbó, cosa que pot aconseguir-se fàcilment amb el tir forçat de les xemeneies amb ventiladors, xorro de vapor i altres procediments.

En aquest punt veiem s'avenen perfectament els principis d'higiene i els d'economia, perquè a la vegada que entra més aire a la xemeneia es crema tot el carbó donant tota la quantitat d'escalfor que pot donar el carbó de si.

LES CENDRES.

Aquestes segons la seva composició química són fusibles o infusibles. Les que són infusibles es reparteixen en diferents parts; una d'elles surt cap a la xemeneia i abans d'arribar-hi queda agafada a les parets de la cambra de combustió, una altra surt de la cambra de combustió però s'agafa a les parets

podrem comparar, per millor comprendre-la, amb la del sucre i l'aigua que malgrat que tots li sabem no podem distingir-la a simple vista.

Aquestes són les més dolentes perquè passen desapercibudes per tothom i la gent les respira tranquil·lament.

MANERA DE SUPRIMIR ELS FUMS.

Persones amb un moment d'inspiració han proposat una solució molt fàcil, doncs per elles es una cosa senzilla. "Que cremin combustible que no faci fum, com carbó de cok, gas... etc." Si aquests senyors haguessin d'estar-se en una fàbrica cercant la manera d'abaratir la producció de 5 céntims (degut a la gran competència que moltes indústries aguanten) no parlarien així.

Les calderes i cremadors que més fum fan són les que carreguen el carbó a mà, perquè en carregar hi entra carbó amb excés, a més es refreda degut a tenir la portella oberta, i tot i tancat, com sigui que aquestes portelles no van mai ajustades, deixen passar l'aire, que refredant la flama contribueix a deixar bones quantitats de gas sense cremar. L'aire que és bo per la combustió es el que travessa tota la massa de carbó.

Les calderes que tenen carregadors automàtics, són les millors com les d'engraellat sens fi doncs amb aquestes es pot graduar l'entrada de carbó proporcional a l'aire que pot passar per sota.

L'engraellat sens fi es com una *corretixa* que gira entre dues politges, al cap d'una d'elles arriba una boca cònica que fa de dipòsit de carbó que va rellicant de mica en mica per l'acció del moviment de la dita *corretixa*. (No cal dir que aquesta *corretixa* es feta de ferro).

APARELLS PER SUPRIMIR LA POLS

Hi han aparells de tres menes diferents "APARELLS A SEC" "APARELLS ELECTRICS" "APARELLS D'HUMITAT". Tot seguit vaig a donar una lleugera idea del funcionament de cada un d'ells.

Aparells a sec. Tenen per base la diferència de massa entre la pols i els gasos, treuen la pols per medi de la força centrífuga en un aparell rotatori o també fan seguir al fum un camí de zig-zag quedant així entrebancada la pols i continuant el seu camí els gasos sols.

Aparells elèctrics. Un dels primers aparells que ha funcionat està format de la manera següent:

Un fil de conducció elèctrica passa per dintre d'un tub de ferro que te contacte amb terra, aquest fil deu estar perfectament isolat del ferro; pel fil s'hi fa passar un corrent elèctric de 50.000 volts o més, per dintre d'aquest tub s'hi fa passar el fum, les partícules sòlides es carreguen d'una electricitat del mateix signe que la del fil i com es natural són llençades sobre les parets del tub, sortint solament els gasos totalment desfets de tota mena de pols.

Els aparells humits serveixen bé quan la massa de les partícules es tan petita que s'escapa a la força centrífuga, aleshores es fa borbollar el fum en líquids que retenen els substàn-

LA NOSTRA

Suggerències Estivals

L'enterrament del grill

Olor de resina. Sota el pinar eternament verd guaito, embaladit, per entre els finestrons que formen les branques els jocs de trenca-fil en que es passen l'estona els ocells.

A la remor del vent cau un dolç plujim de brins de pinassa.

Més enllà les cigales reventen de cridar.

De tant en tant un insecte atrevit dona un tomb al compàs d'una música monòtona i els raigs del sol es trenquen en ses ales com si fossin un vidre esmerilat.

Avui, però, a la música de jazz que se sent en plé bosc en una tarda d'estiu hi manca aquell fons que porta el compàs en la música exòtica. Els grills s'han declarat en vaga. Ignoravem que els petits cavernícoles patissin també de neguits socials. Protesten potser de que la mainada mati les hores burxant-los amb una palla.

Busquem en el fons de nostra pensa quelcom que justifiqui la vaga del sindicat de músics rústics.

I passen creuant l'espai un escamot rondinaire d'insectes de tota mena que amb llurs lluissors és talment un penjoll de rica pedreria.

De lluny, seguim llurs evolucions. Adés és carrera boja, adés moviment de dansa rítmica. De sobte, devallen. Uns, planegen; d'altres—les libèl·lules—són autogirs perfeccionats.

Es desperta en nosaltres vocació de policia secreta. Decidim veure que passa en aquella mena de complot.

Coleòpters daurats, marietes amb vestit carmesí esquitxat de negre, libèl·lules blaves i verdoses com agulles de corbata i tot un estol d'insectes amb trajos orientals. Així deuen ésser els carrers de Bombai.

Dirieu per tanta policromia que es tracta d'una recepció de gala. Un grill, panxa enlaire, arrossegat per altres grills enxarolats ens diu, però, que es tracta d'un enterrament. El dol no pot ésser més fúnebre. Munió de grills envellutats de negre amb capells llustrosos i esqueses enxarolades. La resta de l'acompanyament plena de birolaina xerroteixa per no perdre la costum dels enterraments civils.

VERTICALS

Pobra cultura

Es des d'un temps ençà que en les converses dels homes que es creuen ésser mes o menys intel·lectuals, en els programes de les societats antiga o novellament constituïdes, en totes o gairebé totes les propagandes i fins en els mítings ha sortit a rel·luir la paraula que embriaga a les gentes impresionables i d'imaginació exaltada: la cultura.

Embolcallant-se amb ella, fent-la servir moltes vegades per a tapar els actes més reprobables que realitzen, invocant-la, li fan perdre barroerament el sentit educador de les intel·ligències; entenebrent-les amb odis i fent-les atemptar contra la llibertat que han de tenir totes les idees nobles.

Mes també, com si això fos poc, emportades per el desig de lucre, de vegades existeixen associacions que es donen el nom de culturals i que fins els seus individus es posen a un pla superior als altres, però si les miren part endins veureu que hi fan estralls baixes passions i que en lloc d'una formació fonda sols reben amb espectacles o en llibres o en conferències i amb el nom de la ciència, mitjants per a fomentar les seves passions ja de per si prou fortes i avassalladores.

I fent abaixar cada dia mes amb els seus actes el nivell cultural de tot un poble, com si no els importés res la responsabilitat que es congria damunt llurs caps, l'escampen als quatre vents, a la seva manera, i als llavis de tothom per vil que sigui la veureu apareixer seguida d'un somriure menyspreant, però per dolorosa conseqüència qui més en parlen fent-se'n una bandera, seran fixeu-s'hi bé, els que n'estaran més mancats R. AGUIRRE

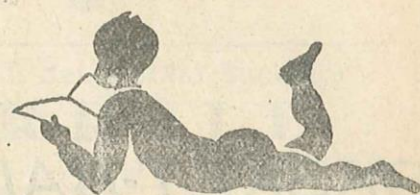
En mig de l'emoció de l'acte necrològic un cu-cut imprudent branda el plumall que remata el seu cap i esguerra la festa.

Ens fa fet l'efecte d'un parell de trets al bell mig de la Rambla i les corredisses de consuetud.

Després, un núvol gris de milers de coleòpters projecta l'ombra sobre els camps de blat.

Les cigales toquen a foc. Els grills somiquen i les libèl·lules es gronxen gràcils entre els joncs de l'estany.

Tanmateix tothom fuig del cu-cut presumit que lluu la seva cresta. Son com aquells que tot ho confien a la clenxa llustrosa. ERNEST ROS

Full Femení

La tia

Era una persona insignificant, la tia Mercé. Mai deia res, gairebé i quan hom s'adonava de la seva presència a un lloc, amb prou feines si tenia temps de veure-la. No sabrieu si era estimada o no dels de casa seva. Els feia molt de servei, això sí, però era un servei amagat, desconegut, potser fins i tot menyspreuat. Es que era d'una mena de manera la tia Mercé, que ni donava gust de conversar-hi, ni semblava que ella en trobés en les paraules que li dirigien. Valia més, doncs, deixar-la en el seu aïllament que al fi i al cap, de segur, que era ço que més li plavia.

La tia Mercé, naturalment, havia estat jove. Ella, no ho contava mai, i potser era per això, que ningú hi atinava. El seu cor, també havia sentit el bategar commovedor, que en la joventut, els sotragueja poc o molt, tots. No més que fou enganyat—com tants d'altres—i la dolor, bo i amagada, li perdurava a despit de les anyades. L'home que li va parlar d'amor, un dia, aviat en trobà un altre per a dir-li que els enamoraments són fleumeries i se'n van com venen. Ella va contestar somrient, amb aquell seu somriure de sempre, resignat, que mai li fugia dels llavis, i és clar, ell no hi pensà més. Ella, en feu la pena rosegadora de la seva existència. No és endebades, que un escriptor ha dit, que l'amor a la dona, li ompla tot el llibre de la vida, mentre que a l'home li en ocupa sols una pàgina.

Algun dia, la tia Mercé, havia pensat, en consagrar-se a Déu; li mancà, però, una bona companyia per empènyer-la, perquè no devia ésser aquest el seu destí. Restà, doncs, a casa, servint a tots amb aquella dolcesa seva i amb el dó singular de no donar cap importància al seu treball.

Un dels seus goigs, era restar llargues estones sota el cel serenat d'estiu, quan els estels hi posen la maravella de milers d'espurnes brillants. Es tan acollidora i discreta la fosca, que davant de tots embolcallada amb la seva fresca abraçada, podia deixar lliscar alguna llàgrima sens que ningú n'hagués esment. Si els records l'abstreien què hi feia? Ni la trobaren a mancar en la conversa, ni els intrigava que ses rialles no fessin cor amb les dels altres. Com que era d'aquella manera, la tia Mercé!

Anecdolari d'actualitat

Fa pocs dies el Sr. Azaña visità les pintures de la Catedral de Vic. En sortir, preguntà al cicerone - policia que l'acompanyava: "...i aquell edifici d'enfront? El convent de les monges de H. I... allò d'allà? El Museu Diocesà"—contestà l'acompanyant. Caminaren unes passes. "I... aquell edifici? Les monges del Sagrament.. i allò? La Pietat... El Carme... Els franciscans... La..." Llavors el Sr. Azaña que havia arribat al peu del cotxe, engegà un «burgo podridol» i digué al xofer "depressa, cap a Sant Hilari."

Dos senyors a qui sols coneixem de vista baixen per l'Avinguda d'en Francesc Macià. Indiscrets, potser, escoltem aquest diàleg:

—“Veus—diu l'un a l'altre, que sembla no ha estat mai a La Garriga—la Plaça d'un Ferrer i Guàrdia.”

—I doncs, que és fill de La Garriga o hi té alguna relació o bé...

—Veuràs jo... no ho sé, però si quelcom hi faria per La Garriga, perquè no es pot negar que La Garriga amb això hi és molt primmirada, té un passeig—que després t'ensenyaré—dedicat a l'Ildefons Sunyol que tant de bé feu aquí; un altre a en Sancho Marraco fill de La Garriga i estic que l'Ajuntament vol dedicar-ne un altre a en Galwei que immortalitzà el paisatge garriguenc en les seves teles i a en Collell que furgant pel bosc de can Tarrés trobà restes de La Garriga romànica...

—Noil no ho sabia que en Ferrer i Guàrdia, immortalitzés La Garriga. Sí que és bonic aquest poblel m'agrada, m'agrada...

Llavors trencàrem pel carrer d'Anselm Clavé i ja no poguerem escoltar res més de conversa tan interessant.

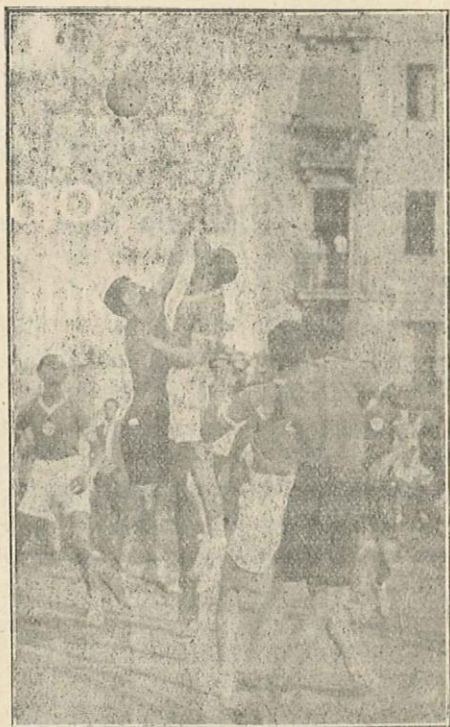

Un dia, la trobaren morta al llit. Fins per morir, no havia mogut soroll. Als dits hi tenia el rosari a mig passar. Van enterrar-la i li oferiren uns sufragis. Després, posaren una minyona de servei, al seu lloc. I no hi pensaren gaire més. Havia deixat tan pocs records! Es clar, com que era d'aquella manera, la pobra tia Mercé!...

A.

ESPORTS

BASKET-BALL

El diumenge, 12 d'agost, amb motiu de la «Diada Avantguardista», tingué lloc en el nostre camp d'esports la primera exhibició de Basket.

L'encontre que presencià un nombrós públic es disputà entre el quintet local de la F. J. C. que debutava i el quintet del New-Catalònia que porta ja desde la seva constitució una brillant actuació.

Com es preveia dada la válua del equip visitant, el partit constituí per als nostres un entrenament pràctic que creiem no desaprofitaràn, car les millors lliçons son les que es reben dels millors mestres i aquests no sempre es troben. Amb tot el quintet local palesà bones aptituds si bé els hi manca més serenitat i justesa en el tir a basket i deixar-se del

pas alt emprant exclusivament el pas curt arrán de pit. Individualment, el millor Aguirre que pot ésser un bon tirador.

FUT-BOL

Avantguardistes de La Garriga - 1

Avantguardistes del New-Catalònia - 1

Es disputà aquest partit en la simpática festa que organitzaren els nostres avantguardistes.

Fou un encontre mogut i animat en extrem que tingué estones de bon joc per part d'ambdós bándols. El fejocista Garcia reforçà l'equip local degut a que l'equip visitant era molt superior en edat als nostres petits jugadors. Feu jugades d'un malabarisme exquisit que donaren al porter del Catalònia més d'un ensurt. El secundaren brillantment en Valls, Vila, Terrades i Martí que sobresortiren del conjunt. En l'equip visitant destacaren els defenses i el mig centre. Aquest equip, que ostenta en l'actualitat el títol de Campió de Catalunya del torneig avantguardista, topà a La Garriga—segons confessaren ells mateixos—amb l'equip més fort de la temporada. Felicitem als avantguardistes garriguencs per l'elogi i a l'ensemps els desitgem nous triomfs. La copa «Xampany Castellblanch» a causa de l'empat es queda a La Garriga.

Dia 15 d'agost

Juventut Garriguenca - 6

Penya Bosch del C. D. E. - 1

Dia 19

Juventut Garriguenca - 2

U. S. Santperenca - 3

Impremta Mercantil - Tel. 12 - La Garriga

Molt aviat començarà en aquestes planes la publicació d'anécdotes de personalitats que han passat per La Garriga:

Galwei, Verdagué, Collell, «Xenius»,

A. Gual, Granados, etc., etc.

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 87

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf 72 LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Barberia

Saló per a senyora

Casa Jaume

Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon, 84

Carns Fresques -:- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

Fàbrica de Gasoses i Sifons

Eduard Pujol

LA GARRIGA

Joaquím Faura

Pintor - Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 (Tel. 99)

Calabria, 18

LA GARRIGA

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

Representació i Dipòsit:

Josep Ruaix

C. Banys, 73. - LA GARRIGA

Ll. Fortuny Fauria

SASTRE

Trajos estan extra
a mida, **120 ptes.**

Bany, 7

Telèfon 9

LA GARRIGA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

10—El Congost.

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria

Fèmina

Secció de
Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103

Adobs i Drogues

BARRAU i C.^{IA}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona:
Carrer Fusina, 6

Telèfons 16661 i 16662

Representant:

X. ALBO i MOLINS

sabons Barangé

VENDA DE LLET

AVIS

La GRANJA ROSANES
de La Garriga, durant l'es-
tíu, farà el servei a
domicili matí i tar-
da als clients que
ho sol·licitin

Clarís, 19 BARCELONA

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA